

Köszöntő

Azok közé tartozom, akik úgy vélik, hogy a rendőri szolgálat egy életre szóló hivatás, amelyből mindenki a saját érdeklődésének megfelelően választ szakterületet. A rendvédelmi életpálya egy különleges formája a rendvédelmi békefenntartás, amelynek most már több mint 50 éves múltja van Magyarországon. A rendszerváltást követően, az 1990-es évek elején a kambodzsai misszióra már a Rendőrtiszti Főiskoláról, hallgatóként is volt lehetőség jelentkezni. Az eltelt évtizedek során a nemzetközi és a hazai elvárások is sokat változtak, így napjainkban már egy elméleti és gyakorlati ismeretekkel megalapozott, szakmai kiválasztási rendszer keretében, magas szintű felkészítést követően kerül sor a résztvevők kijelölésére. Ennek az egyedülálló feladatnak az ellátásához nem elég a nemzeti jog, a magyar rendvédelmi szervek kultúrájának és szakmai sajátosságainak ismerete, ide már a célország politikai, földrajzi, kulturális jellegzetességeivel is tisztában kell lenni. A külszolgálat során más országok rendőreivel is együtt kell dolgozni nap mint nap, így egy megfelelő szintű diplomáciai felkészítésre is szükség van. A felelősség nagy, hiszen a nemzetközi szerepvállalás a küldő ország presztízsét javítani és rontani is tudja.

Ma már az ENSZ, az EBESZ és az Európai Unió is működtet rendvédelmi békemissziót, azonban a könyvben is megjelenő publikációkból látjuk, hogy nemcsak olyan helyeken van szükség erre, ahol egy háborút vagy belső konfliktust követő bizonytalan helyzetben a polgári rendet vissza kell állítani, fenn kell tartani, vagy a lakosság biztonságát kell garantálni, hanem ma már a hibrid fenyegetések és a dezinformációs tevékenységek el- lenségűzésére is állítanak fel kontingenst.

Bár statisztikára nem tudok hivatkozni, de a személyes beszélgetések és a korábbi beszámolók alapján a legtöbben az életük fiatalabb éveiben találkoznak először ezzel a területtel. A motiváció mindenkinél más és más, még ha vannak is közös jellemzők. Természetesen jelentkeznek olyanok, akik csak rövidebb ideig vállalják a feladatot, azonban a többség jellemzően hosszabb távon, esetleg többször is visszatérő szereplőként képze- li el

ezt a munkát. Sőt, ismerek olyan rendőrt is, akinek már az életformájává vált a békefenntartás.

Az biztos, hogy a közösség összetartó, itt még létezik a „bajtársiasság”, a missziókban szolgálatot teljesítők szinte mindannyian ismerik egymást, függetlenül attól, hogy mely országban szolgáltak. Az összetartozás érzése láthatóan igen szoros, amely az évente megrendezésre kerülő találkozókra is lemérhető. A szakszerű felkészítés és az alapos kiválogatás is kell ahhoz, hogy mindenki biztonságban visszatérjen a külszolgálat helyéről, hiszen minden egyes küldetés veszélyes és különleges kockázatot hordoz magában. Különösen azért, mert sokan úgy indulnak el állomáshelyükre, hogy otthon hagyják a szeretteiket és a barátaikat, ami önmagában egy áldozat, és ezért külön elismerést érdemelnek azok, akik ennek ellenére is vállalják ezt a feladatot.

Mivel több évtizede én is a rendőri nemzetközi együttműködés területével foglalkozom, és számos olyan barátom, munkatársam, ismerősöm van, akik az elmúlt évtizedekben különböző válságövezetben teljesítettek szolgálatot, így különös érdeklődéssel olvastam a kötetben megjelent tanulmányokat. A szerzők egyrészt maguk is a rendvédelmi állomány tagjai, másrészt olyan időszaki témákat járnak körül, amelyek szervesen illeszkednek egymáshoz. Az egyes írások pedig nem laboratóriumi körülmények között születtek, hanem az életben megtörtént tapasztalatok adják a hitelességüket. Mivel a szerzők egy nyelvet beszélnek, így gond nélkül megértik egymást, és képesek motiválni az őket követő szakértőket is. Hiszen ne felejtjük el, hogy a békefenntartók nem csak az itthon megszerzett tapasztalatot használják fel a távoli állomáshelyeken, hanem a külföldön megszerzett tapasztalatot is hazahozzák számunkra. Az már rajtunk múlik, hogy ez a tudás hogyan válik idehaza is hasznosíthatóvá.

A szakmai tapasztalaton túl a múlt emlékeit is segít megőrizni ez a kiadvány, amelyet a publikációk mellett olyan fényképek is színesítenek, amelyek már most is sok emléket idéznek fel, és évek, évtizedek múltán sem hagyják majd halványulni ezeket a pillanatokat. Biztos vagyok benne, hogy a kötet nem csak azok számára hasznos olvasmány, akik „megélték”

az egyes missziókat, vagy akár készülnek egy ilyen feladat ellátására, hanem azoknak is, akik soha nem jártak még válságövezetben. Egyrészt az írásokból is kitűnik, hogy milyen szerteágazó és színes ez a világ, másrészt képet kaphatunk az egyes feladatokról, az adott ország helyzetéről, a feladatellátás során jelentkező nehézségekről és az elért sikerekről is. Az sem kizárt, hogy lesz, aki a sorok olvasása során kap majd kedvet ahhoz, hogy ezen a területen is kipróbálja magát.

Köszönöm a békefenntartóknak, hogy munkájukkal hozzájárulnak hazánk pozitív megítéléséhez, a szerzőknek az értékes tanulmányokat, a kötet készítőinek pedig a rendkívül színvonalas kiadványt és a lehetőséget, hogy a gondolataimat megoszthattam az olvasóval.

**Dr. Hegyaljai Mátyás rendőr dandártábornok
belügyminiszteri főtanácsadó**